

Skatteministeriet

9. april 2019
J.nr. 2019 - 2578

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 341 af 18. marts 2019 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Spørgsmål

Det fremgår af svar på SAU alm. del – spørgsmål 271, at ”Spontan udveksling af oplysninger kan, som det fremgår af artikel 9, fx ske, når en medlemsstat har grund til at formode, at der kan blive tale om et tab af skatteindtægter i en anden medlemsstat.” I Danmark har der været en del debat om skatteunddragelse i forbindelse med platformsselskaber, der f.eks. formidler udlejning af boliger. I nogle tilfælde er der også tale om, at platformsselskaberne har hovedsæde i andre EU-lande. Vil en mistanke om, at mange af de personer, der udlejer deres bolig via platformsselskaber, ikke betaler den korrekte skat, være forudsigteligt relevant til en spontan udveksling eller en udveksling efter en anmodning fra Danmark?

Svar

Der spørges nærmere ind til mulighederne for spontant at udveksle oplysninger og det at udveksle oplysninger efter anmodning. Der er tale om to forskellige situationer, som ikke må forveksles med hinanden.

I relation til spontan udveksling af oplysninger kan jeg oplyse, at der ved spontan udveksling af oplysninger er tale om oplysninger, som fremsendes af én myndighed af egen drift til en anden myndighed, uden der ligger en anmodning om oplysningerne bag.

Spontan udveksling af oplysninger kan fx ske, hvis en medlemsstat vurderer, at oplysningerne som den pågældende medlemsstat er i besiddelse af, vil være relevant for en anden medlemsstats myndigheder at have kendskab til. Sådanne spontane udvekslinger af oplysninger er således med til at gøre en medlemsstat opmærksom på oplysninger (aktiviteter) i en anden medlemsstat, som kan udløse øget skatte- eller momsbetaling i den medlemsstat, der modtager oplysningerne.

Hvis fx de irske myndigheder ønskede at kontrollere, om irske statsborgere afregnede den skat de skulle af udlejning via Airbnb – og udtog det irske selskab, der forestår/formidler udlejningen af udlejning af boliger på globalt plan til kontrol og indhentede oplysninger om udlejning via det irske selskab – så ville de irske myndigheder alt andet lige komme i besiddelse af oplysninger om andre landes statsborgere, der udlejer deres bolig via Airbnb, herunder danske statsborgere, der udlejer deres bolig via platformen.

Oplysninger om danske statsborgeres udlejning af deres boliger via Airbnb vil således kunne udveksles af de irske myndigheder med de danske myndigheder ud fra en betragtning om, at oplysningerne ville være relevante for de danske skattemyndigheder at være i besiddelse af – dvs. som spontan udveksling af oplysninger.

Foreligger der en egentlig mistanke i eksemplet om udlejning via Airbnb, og de irske myndigheder er i besiddelse af oplysninger om danske skattepligtiges udlejning via Airbnb, ville de irske myndigheder være forpligtet til at udveksle sådanne oplysninger spontant.

I relation til en anmodning om oplysninger er der derimod tale om oplysninger, som en medlemsstat har brug for i forbindelse med en konkret, igangværende kontrol, og at medlemsstaten har en formodning for, at den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, er i besiddelse af de oplysninger, der er brug for.

For så vidt angår anmodning om oplysninger kræves det, at det land, som anmoder, detaljeret beskriver personen eller gruppen, der anmodes om oplysninger om, dels hvad der har fået landet til at tro, at den pågældende person eller gruppe ikke har efterlevet skattelegerne, og dels hvordan de oplysninger, der anmodes om, kan hjælpe landet. De oplysninger, der anmodes om, skal således være forudsigeligt relevante.